

בבוקר, בין 12 ל-2 בצהריים ובסביבות 8 בערב. נוהל הספירה - הכלואים יושבים מסודרים לפי אוהלים. בספירת-הבוקר הם מתפקדים, כשבכל אוהל קוראים את שמות הכלואים, וכל מי שקוראים בשמו נעמד, וממשיך לעמוד עד תום ספירת האוהל שלו. בספירת-הצהריים מתפקדים מיספרית לפי אוהלים. הקצין הסופר והשאוויש ניגשים לכל קבוצה, והכלואים בכל קבוצה מתפקדים. ספירת-הערב דומה לספירת הבוקר. ההשכמה נעשית באמצעות רמקול, המעביר את שידורי "קול ישראל בערבית". בהדרגה הועלו מיספר השידורים.

ספירת בוקר במרכז, משמאל, שוטרי מישטרה צבאית. אחד מהם חמוש בעוזי גאז מדמיע. מימין עומד קצין מישטרה צבאית הסופר את הכלואים, ולידו שני חיילי מישטרה צבאית ולצידם השאוויש, איש-הקשר בין הכלואים לבין שילטונות הכלא. המגע בין שילטונות-הכלא לכלואים נעשה באמצעות השאוויש בלבד. מצד שמאל שני חיילים חמושים ברימונים עם כדורי-גומי. בשער הרחוק עומד שוטר מישטרה צבאית ובצד מאבטח חמוש בנשק רגיל. הספירה מתבצעת שלוש פעמים ביום. בין 6 ל-6 וחצי

ב־15 מיכלאות אִי־שם בנגב מוחזקים אלפי כלואים פלסטינים. תצלומים ראשונים

במחנה קציעות, המ-כונה "אנצאר 3", שלושה גושים. בכל גוש חמש מי-כלאות. שתי גדרות-תיל מקיפות כל מיכלאה, גדר נוספת מקיפה את כל ה-גוש, וגדר נוספת את כל הבסיס. בסך הכל ארבע גדרות-תיל.

הקיבולת של כל מיכל-אה כ-160 כלואים. שמו-נה אוהלים בכל מיכלאה, כשבכל אוהל יש 20 כל-ואים. יש הפרדה בין כל-ואים מהגדה המערבית לכלואים עזתיים, ובין עצורים מינהליים לבין מי שכבר נשפטו.

איסור חמור חל על כל מגע או קשר בין הכלואים למאבטחים. כל הקשר ביניהם נעשה באמצעות השאוויש, שהוא מעין הניד-תורן קבוע. לגבי שילטונות-הכלא משמש השאוויש כמנהיג, אך

מורמאלית אסורה עליהם כל התכנסות. בגלל הקור העז מנסים לפעמים כמה כלואים לרקוד ריקודי-דבקה, אבל גם הריקוד אסור עליהם, וקצין מישטרה-צבאית תורן רשאי להפסיקו. במקרה אחד הוזמנה כבאית לפיזור הריקוד משום שהיה מי שחשב שהריקוד הוא הפגנת. כל פעילות אחרת, למעט פינג-פונג, היא אסורה. לא נראו בשטח המיכלאות קבוצות-לימוד או התכנסויות מסוג אחר. אחרי 10 בלילה ועד שעת ההשכמה ב-5 וחצי - 6 בבוקר אסור על הכלואים לצאת מהאוהלים, למעט לשרותים.

לקראת חשכה המיכלאה מוארת 24 שעות ביממה. כבר בשעות בין-הערביים, לפני חשכה, מודל-קים פנסייהמחנה, כדי למנוע מצב שבו לא תהיה תאורה. בקור של סוף ינואר מצויידים הכלואים בגטקס, בחולצה, במיכנסיים, ובמעיל דובון דק, שלא כמו הדובון הצה"לי. מנפקים להם ארבע שמיכות ושק-שינה דקיק מצמר. הם ישנים על דרגשי-עץ שעליהם פרוש מיזרון דק. זוהי תמונה אופיינית של מה שעושים הכלואים מזריחה עד שקיעה. מבחינה

גם המנהיג האמיתי של המיכלאה. המונחים "כלואים", "מיכלאות", "מאבטחים" הם כינויים צה"ליים תי-קניים.

הוא לא מוכר ככזה על-ידי הכלואים עצמם. במיכלאה 4 בגוש 1 מר-כזים צעירים מעזה. ה-שאוויש הוא המבוגר ש-ביניהם, ובמיקרה זה הוא